

РЕШЕНИЕ

№ 11829

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1276** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. С. Г., като пълномощник на ДИРЕКТОРА на Националното ТОЛ управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), срещу РЕШЕНИЕ №4641/17.10.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 109^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16690/2022г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Пояснява, че видно от събраните по делото доказателства, не би могло да се приеме, че в процесния случай става дума за пътно превозно средство (ППС) с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона, съответно посочената от СРС норма на чл.179, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) не би могла да намери приложение в настоящия случай. В допълнение сочи, че следва да се има предвид и разпоредбата на чл.63, ал.7 ЗАНН, която предвижда хипотезите, при които съдът може да изменя обжалвано Наказателно постановление (НП), като в конкретния случай нито една от тези хипотези не е налице. Ето защо, съдът не е имал правомощието да измени НП, т.е преквалификацията на извършеното нарушение е довело до съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Смята, че при съставяне и връчване на Акта за

установяване на административно нарушение (АУАН) и на НП не са допуснати процесуални нарушения, като счита, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява нарушението и субектът на нарушението. Процесното НП е издадено от компетентен орган, съдържа изискуемите от закона задължителни реквизити и е подписано от длъжностното лице, което го е издало. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено НП №BG17032022/5800/P8-392/14.09.2022г., издадено от директора на НТУ към АПИ [населено място]. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Г. К. Г., ЕГН [ЕГН], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА, но по различни от наведените в нея основания.

С НП №BG17032022/5800/P8-392/14.09.2022г., издадено от директора на НТУ към АПИ, на основание извършено нарушение по чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Г. К. Г. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева, за това, че на 07.03.2022г., в 05⁵⁷ часа е засечено с контролно устройство с идентификатор №10181 пътно превозно средство (ППС, вид влекач, марка и модел „Скания Р 420“, с обща техническа допустима максимална маса – над 12т., брой оси – 5, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], по път А-6, км. 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира такса за изминато разстояние (тол такса), като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП). За съответното обстоятелство бил е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП, с номер на нарушението №D.. За така установеното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №BG17032022/5800/P8-392/17.03.2022г., когато на същата дата, в 22⁴⁶ часа, в направление излизане от територията на РБългария, на граничен контролно-пропускателен пункт Кулата, пристигнало описаното по-горе ППС, управлявано от Г. Г..

С процесния съдебен акт е ИЗМЕНЕНО НП №BG17032022/5800/P8-392/14.09.2022г. Първостепенният съд е намалил размера на наложеното административно наказание „глоба“ от 1800 (хиляда и осемстотин) лева на 300 (триста) лева. Този правен резултат е обоснован с това, че по делото липсват доказателства, че в автомобила не е имало устройство за отчитане на тол такси или маршрутна карта, а единствено е било доказано, че не е заплатена такса за конкретен пътен участък. Решаващият състав е достигнал до извод, че съответна на това нарушение е санкционната разпоредба на чл.179, ал.3 ЗДвП, в резултат на което е изменил квалификацията на нарушението.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за

доказани фактите, така, както са установени от СРС, 109-^{ти} състав.

Настоящият решаващ състав приема, че първостепенният съд е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдо-производствените правила - отменително основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК.

Съгласно санкционната разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лева. Тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл.10а, ал.9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки (чл.10б, ал.3 ЗП). Според разпоредбата на чл.179, ал.3 ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 ЗП (т.нар. винетна такса за ППС с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона), се наказва с глоба в размер 300 лева.

От анализа на цитираните норми следва извод, че решаващият състав неправилно е приложил разпоредбата на чл.179, ал.3 ЗДвП, тъй като последната не съответства на вида на извършеното нарушение и същата е неприложима по отношение на него. Тол таксите и винетните такси са различни видове пътни такси, които се прилагат съобразно общата техническа допустима максимална маса на ППС. При осъществения контрол, настоящата инстанция намира, че първостепенният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е обсъдил направените от жалбоподателя възражения, не е събрал изисканите от него доказателства, не е изложил правни изводи относно релевантните за повдигнатото обвинение обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона спрямо правилно посочената санкционната разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП. Правните мотиви са изключително лаконични. Не става ясно защо СРС е приел, че в автомобила не е имало устройство за отчитане на тол такси или маршрутни карти, като не е изследвал фактът за авторството на твърдяното нарушение. В хода на производството пред първостепенния съд не са събрани никакви други доказателства, доказващи на първо място, че именно лицето Г. Г. (спрян за проверка на КПП Кулата на дата 17.03.2022г.) е бил водач на процесното ППС с ДК [рег.номер на МПС] , десет дни преди това. Соченото обстоятелство би могло да се установи посредством тахографските данни на тежкотоварния автомобил. Не е изяснена и каква е връзката между административнонаказаното лице и собственика на процесния седлови влекач „Пелетисимо“ ЕООД. На следващо място, не са били съобразени възраженията на жалбоподателя пред СРС относно допуснатата техническа грешка от АПИ или от дружествата, които обслужват Тол системата при констатиране на процесното нарушение. Неизяснен е останал фактът дали процесния влекач, марка и модел „Скания Р 420“ е бил оборудван с устройство за електронно отчитане и събиране на тол такси по сключен договор за автоматично отчитане и събиране на тол такси и евентуално дали към датата и часа на нарушението е било налице прекъсване при

подаване на сигнала за част от сегментите на пътя. Съдът намира за необходимо да посочи, че съгласно чл.10з ЗП смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние включва и Европейската услуга за електронно събиране на такса за изминато разстояние (ЕУЕСТ), като Агенция „Пътна инфраструктура“ създава и поддържа регистър на областите на ЕУЕСТ, национален регистър на доставчиците на ЕУЕСТ и регистър на националните доставчици на услуги за електронно събиране на такси за изминато разстояние. Според чл.29, ал.1 и 2 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние доставчиците на ЕУЕСТ предоставят на потребителите на услугата бордово оборудване, което отговаря на съответните технически изисквания, посочени в Решение 2009/750/ЕО. Доставчикът на ЕУЕСТ контролира функционирането на предоставените от него бордови устройства и приема процедура, която да осигури приемането на подходящи и своевременни мерки за непрекъснато и безпроблемно предоставяне на услугата. Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО определя, че доставчиците на ЕУЕПТ трябва да предоставят конкретни данни на структурата, събираща пътна такса (АПИ), за да може да извършва проверка на изчислението на прилаганата такса. Задължение на доставчиците на ЕУЕПТ, според Регламента, е да контролират наличието на спътникови локализационни данни за навигация и позициониране в системи, базирани на Глобалната навигационна спътникова система. Те информират структурите, събиращи пътни такси, за евентуалните затруднения при установяването на данни от декларацията за пътните такси, свързани с приемането на спътникови сигнали. Липсата на мотивирани правни изводи, подкрепени с доказателства, доказващи горепосочените факти в обжалвания съдебен акт – относно авторството на нарушението и относно липсата или наличието на устройство за електронно отчитане и събиране на тол такси в процесното ППС, препятстват касационната проверка по приложението на закона.

Разпоредбата на чл.220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Пропуснато е да се изследват въпросите посочени по-горе, както и осъществяването с това на състава на административно нарушение. С оглед на посоченото настоящата съдебна инстанция намира, че СРС е ограничил, в противоречие с чл.314, ал.1 НПК, обхвата на въззивния контрол и съответно е постановил решение, което не притежава съдържанието по чл.339, ал.1 и ал.2 НПК. Служебното обсъждане на горните нарушения е дължимо поради въведената с чл.63в ЗАНН двуинстанционност на съдебния контрол за законосъобразност на наказателните постановления и липсата на предмет на касационната проверка при отсъствието на произнасяне от въззивния съд. При липса на правни изводи по отношение на съществени за спора въпроси в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова

решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

Съдът намира, че съгласно чл.226, ал.3 АПК, по исканията на страните за разноси за настоящото съдебно производство следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото съгласно изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №4641/17.10.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16690/2022г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.